

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612207716
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612207716.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci navrhovateľky: U. Q., nar. XX. C. XXXX, bytom W. X. U. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Pavol Kollár, Lehotského 4, Bratislava, proti odporkyni: P. O., nar. XX. T. XXXX, bytom W. X. U. XX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Agáta Džačovská, Hviezdoslavova 315, Senica, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Senica z 11. júla 2013 č. k. 7C/127/2012-84 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala vydania rozhodnutia o určení, že ona je výlučnou vlastníčkou rodinného domu s. č. XXX, stojaceho na parcele č. 1578, zapísaného na LV č. XX, vedeného Správou katastra Senica pre katastrálne územie W. X. U.. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 80 písm. c/ O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), § 130 ods. 1 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný, aj keď navrhovateľka preukázala naliehavý právny záujem na veci, keď sa pozitívnym určovacím návrhom domáhala určenia, že má vlastnícky vzťah k celému rodinnému domu s. č. XXX, pričom tento záujem je daný tým, že momentálne postavenie navrhovateľky bez takéhoto určenia je neisté. Súd prvého stupňa vychádzal z darovacej zmluvy zo dňa 25. 1. 1966, z ktorej vyplýva, že U. P. - starý otec účastníčok konania daroval svojmu synovi U. P. a jeho manželke Y. svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2-ice na nehnuteľnostiach parc. č. 1578 - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1579/3 - záhrada, kde títo (syn a jeho manželka) už začali s výstavbou nového rodinného domu na parcele č. 1578 na základe stavebného povolenia ONV - odbor výstavby Senica, č. výst. 1598/65 z 15. 6. 1965, ktorý dom bol dokončený a užívania schopný 1. 8. 1967. Z výsluchov svedkov mal súd preukázané, že rodičia navrhovateľky a odporkyne stavali dom sami, nikto im finančne nepomáhal. Otec účastníčok konania zomrel XX. XX. XXXX. Dedičské konanie po ňom bolo právoplatne skončené dňa 24. 3. 1998 osvedčením o dedičstve sp. zn. D 119/97, Dnot 5/98 zo dňa 6. 3. 1998. Ku dňu svojej smrti bol spoluvlastníkom nehnuteľností parc. č. 1578, parc. č. 1579/3 a rodinného domu s. č. XXX postaveného na parc. č. 1578 v podiele 1/4-ina, popri svojej manželke, ktorá vlastnila nehnuteľnosti v podiele 1/4-iny a popri bratovi U. P., ktorý vlastnil predmetné nehnuteľnosti v podiele 1/2-ice. V tomto dedičskom konaní uzavreli dedičky (manželka otca účastníčok a jeho 5 dcér) dohodu o vypořádání dedičstva, na základe ktorej sa 5 dcér vzdalo v prospech matky svojho dedičského podielu a táto sa tak stala vlastníčkou 1/2-ice predmetných nehnuteľností. Matka účastníčok konania potom darovacou zmluvou z 9. 3. 2000 darovala navrhovateľke

svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2-ice na predmetných nehnuteľnostiach. Z dedičského spisu sp. zn. D 537/98 mal súd (prvého stupňa) preukázané, že U. P., nar. XX. X. XXXX, ktorý je bratrancom účastníčok konania (a synom brata ich otca U. P.), sa stal osvedčenia o dedičstve D 537/98, Dnot 144/98-V vlastníkom nehnuteľností - parc. č. 1578 a parc. č. 1579/3 zapísaných na LV č. XX v podiele 1/2-ice. Nestal sa však podielovým spoluvlastníkom aj rodinného domu s. č. XXX, pretože jeho otec U. P. ku dňu svojej smrti (XX. X. XXXX) nemohol byť vlastníkom i tohto, keďže rodinný dom s. č. XXX bol postavený až v roku 1967. Správa katastra Senica však ako vlastníka zapísala záznamom U. P. i pre predmetný rodinný dom. U. P. darovacou zmluvou z 21. 5. 1999 daroval odporkyni svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2-ice na nehnuteľnostiach na LV č. XX, t. j. parc. č. 1578, parc. č. 1579/3 a predmetného rodinného domu, napriek tomu, že podiel na rodinnom dome mu nepatrí, pričom U. P. musel vedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti mal vedieť, že Správa katastra Senica pri zápise jeho vlastníckeho práva pochybila, keď ho zapísala ako podielového spoluvlastníka i predmetného rodinného domu. Odporkyňa sa tak nemohla stať vlastníčkou predmetného rodinného domu v 1/2-ici titulom darovacej zmluvy od U. P., pretože tento jej nemohol previesť viac práv ako mal sám. Súd prvého stupňa preto u nej skúmal splnenie podmienok na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, ktorými sú spôsobilý predmet vydržania, oprávnenosť držby veci alebo práva a nepretržitosť a dlhodobosť trvania držby, resp. dobromyseľnosť takejto držby. Súd prvého stupňa mal bez pochyb preukázané, že odporkyňa bola dobromyseľná v tom, že jej spoluvlastnícky podiel patrí, pretože nemohla mať vedomosť o tom, že Správa katastra Senica nesprávne zapísala U. P. na LV č. XX aj ako podielového spoluvlastníka rodinného domu. Počas celej doby držby jej nikto nevytýkal ani ju nikto neupozorňoval na to, že by spoluvlastníčkou nemala byť. Oprávnenou držiteľkou 1/2-ice predmetného rodinného domu sa stala 6. 7. 1999 a splnila tak i podmienku nepretržitého trvania oprávnenej držby najmenej 10 rokov. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku) a neúspešnej navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni (k rukám jej právnej zástupkyne) náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 594,16 eur za 6 úkonov právnej služby po 60,07 eur a 1 úkon právnej služby za 15,02 eur, 7 x režijný paušál po 7,81 eur a 5 x náhradu za stratu času po 13,01 eur plus 20% DPH 99,03 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedla, že odporkyňa nikdy nemohla vydržať spoluvlastnícke právo k rodinnému domu o veľkosti 1/2, nakoľko nikdy v minulosti a ani v súčasnosti nebola splnená žiadna zákonná podmienka a náležitosť pre vydržanie zo strany odporkyne. Odporkyňa nikdy nemala rodinný dom v držbe, tento má v držbe navrhovateľka, ktorá od času, kedy sa nastťahovala k matke a opatrovala ju až do jej smrti. Navrhovateľka sa o dom nepretržite a výlučne stará, platí daň z nehnuteľnosti, ktorú odporkyňa nikdy neplatila, čo je priamym dôkazom, že nie je dobromyseľnou držiteľkou. Odporkyňa nemôže ani tvrdiť, že nevie, kto rodinný dom postavil a kto bol jeho výlučným vlastníkom, keďže išlo o rodičov odporkyne. Pred navrhovateľkou mala rodinný dom vo výlučnej držbe matka navrhovateľky a odporkyne. Nikdy tak nevznikli pochybnosti ohľadom vlastníctva a ani držby rodinného domu. Navrhovateľka nadobudla výlučné vlastnícke právo k rodinnému domu ešte počas života matky navrhovateľky na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľkou a matkou navrhovateľky. Nebola zapísaná ako výlučná vlastníčka len z toho dôvodu, že z neznámych príčin pochybil príslušný notár a následne príslušná Správa katastra, čo potvrdil aj súd prvého stupňa. Výlučnou vlastníčkou rodinného domu je navrhovateľka, nakoľko rodinný dom nadobudla do výlučného vlastníctva na základe darovacej zmluvy medzi navrhovateľkou a svojou matkou, rodinný dom užíva, má ho v držbe ešte z čias, keď žila jej matka a táto držba trvá dodnes.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľky nevyjadрила.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, resp. i konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu

prvého stupňa je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 4. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 O. s. p.), pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného pred súdom prvého stupňa pod sp. zn. 7C/127/2012 je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. W. X. U.. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnutý.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré ho viedli k správne rozhodnutiu. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. W. X. U. podľa listu vlastníctva č. XX ako parc. č. 1578 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 720 m² a parc. č. 1579/3 - záhrady vo výmere 645 m², resp. i rodinného domu s. č. XXX postaveného na parc. č. 1578 sú navrhovateľka a odporkyňa. Navrhovateľka sa stala spoluvlastníčkou svojho podielu titulom darovacej zmluvy zapísanej pod V 255/2000 a odporkyňa titulom darovacej zmluvy zapísanej pod V 737/99. Navrhovateľke polovičný podiel darovala jej matka (Y. P.), ktorá svoj polovičný podiel nadobudla jednak na základe osvedčenia o dedičstve (dedičskej dohody) sp. zn. D 1119/97 Dnot 5/98 zo 6. 3. 1998 (1/4-ina) a jednak na základe darovacej zmluvy registrovanej 25. 1. 1966 (1/4-ina). Z obsahu tohto osvedčenia vyplýva, že rodinný dom s. č. XXX s príslušnými parcelami nadobúda v spoluvlastníckom podiele 1/4-ina vzhľadom na celok bez povinnosti výplaty oproti ustupujúcim dedičkám matka navrhovateľky a odporkyne, keďže ustupujúce dedičky (5 dcér) sa svojich podielov v jej prospech vzdali. Z obsahu darovacej zmluvy registrovanej Štátnym notárskom v Senici dňa 25. 1. 1966 pod R/BB/66, resp. SE-703/65-64 vyplýva, že darca U. P., st. daroval U. P., ml. a jeho manželke Y. P. polovicu (1/2) svojich predmetných nehnuteľností parc. č. 1578 a parc. č. 1579/3. Tento darca U. P. (t. j. starý otec účastníčok konania) mal okrem syna U., ml. aj syna U., ktorý však zomrel v roku XXXX a zanechal po sebe syna U., nar. X. X. XXXX. Z uznesenia Ľudového súdu v Malackách Čd 827/55 z 15. 2. 1956 vyplýva, že tento povolil podľa kúpnej zmluvy z 22. 8. 1955 zapísať do novootvorenej vložky číslo 3718 v prospech U. P., st. v 1/2 a syna U. P. v 1/2 nehnuteľnosti parc. č. 1579/3 - stavebná plocha vo výmere 13 a 65 m² a odpísať ich z vložky č. 12. Vlastníctvo parc. č. 1578 od počiatku nebolo doložené do súdneho spisu. Osvedčením o dedičstve D 537/98 Dnot 144/98-V z 15. 4. 1999 bolo dodatočne prejednané dedičstvo po U. P., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. X. XXXX a dedičstvo po ňom (predmetné nehnuteľnosti parc. č. 1578 a parc. č. 1579/3) nadobudol jeho jediný syn U. P., nar. XX. X. XXXX. Tento potom predmetné nehnuteľnosti daroval odporkyni darovacou zmluvou z 21. 5. 1999 (V 737/99).

Zo svedeckých výpovedí potomkov jednak Y. P. (5 dcér) a jednak syna U. P. U. P. (nar. X. X. XXXX) vyplýva, že si boli vedomí, že polovičný podiel na predmetných nehnuteľnostiach vlastní i U. P. (nar. X. X. XXXX), ktorý s nimi žil a na stavbe nového rodinného domu sa podieľal finančne i prácou. Ak by bolo dedičstvo po U. P. (zomr. XX. X. XXXX) vyporiadané v čase krátko po jeho smrti, stal by sa U. P. (nar. X. X. XXXX) polovičným vlastníkom všetkých nehnuteľností už v tomto čase. Navrhovateľka bola účastníčkou dedičského konania najskôr po svojom otcovi (rok 1998), kedy svoj podiel odstúpila matke a už vtedy musela mať vedomosť, aký podiel je predmetom dedenia. V roku 2000 (9. 3. 2000) jej matka darovala svoj polovičný podiel na predmetných nehnuteľnostiach a i v tomto čase mala navrhovateľka vedomosť o tom, aký podiel je predmetom darovacej zmluvy. Už v tomto čase bola druhá polovica predmetných nehnuteľností zapísaná v liste vlastníctva č. XX na odporkyňu, ktorej ju U. P. (nar. X. X.

XXXX) daroval darovacou zmluvou z 21. 5. 1999. Navrhovateľka nenamietala veľkosť spoluvlastníckeho podielu pri dedičskom konaní v roku 1998, resp. nenamietala objem dedičstva prejednávany po otcovi U. P., ml. Tvrdenie navrhovateľky, že súrodenci U. P., ml. - U. P. a G. F., rod. P. boli ním vyplatení zo starého rodinného domu sa ukázalo ako nepravdivé, keď G. F. vo svojej výpovedi jednoznačne uviedla, že vyplatená nebola ona, ani jej brat U. P. a čestné vyhlásenie, ktoré to malo dosvedčovať jej pri podpise nikto neprečítal. Obsah čestného vyhlásenia nečítala, pretože navrhovateľke dôverovala, avšak k údajnému vyplateniu v roku 1958 jednoznačne nedošlo. To, že navrhovateľka nepreukázala žiadny titul, na základe ktorého by čo i len teoreticky mohla byť vlastníčkou rodinného domu s. č. XXX v celosti, potvrdzuje i vyjadrenie U. P. (nar. X. X. XXXX), ktorý uviedol, že ho navrhovateľka asi pred dvoma rokmi navštívila a chcela, aby zrušil darovaciu zmluvu, ktorou odporkyni daroval svoj podiel na predmetných nehnuteľnostiach a aby ich daroval jej, čo však odmietol a navrhovateľka urazená odišla. Ak potom navrhovateľka (resp. jej právny zástupca) tvrdí - pri absencii iného titulu - že by mohla polovičný podiel na nehnuteľnostiach vydržať, ani toto tvrdenie nemôže obstáť, keď navrhovateľka už pri obdarovaní svojou matkou v roku 2000 musela vedieť (a na liste vlastníctva č. XX i vidieť), že vlastníctvo druhého polovičného podielu na nehnuteľnostiach patrí odporkyni od roku 1999 a sama si tak bola vedomá skutočnosti, že jej držba nemôže byť dobromyseľná.

Ak potom súd prvého stupňa návrh navrhovateľky zamietol, rozhodol tak správne, pretože navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala žiaden titul, na základe ktorého by mala byť výlučnou vlastníčkou predmetnej domovej nehnuteľnosti. Odvolací súd mohol takýto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O. s. p. len potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich úspešnej odporkyni nepriznal, vzhľadom na to, že táto si žiadne v odvolacom konaní nevyčísľila a ani jej zo spisu žiadne nevyplývajú.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.